

Medisineravisen

NOCEBO

November 2011

nr. 3 - 2011

Fadderukene 2011

Nocebo på alternativmessen

Låvefæst!

Hjemme hos Videm

03 2011

Innhold

Leder 3	Topp tur til Trollheimen 13	Sitater 25
Placebosjefens hjørne 3	Låvefæst 14	Skilt ved fødselen 25
Hjemme hos Videm 4	Nocebo på speed date 17	Nye i Nocebo 26
Fadderukene 2011 7	Alternativ medisin 18	Inn & ut 27
Sterke meninger 10	Oktoberfest 21	Legespritposten 27
Espen kommenterer 11	Hyttetur med MSO 22	Askil 27
Det mørke hjørnet 12	Leserbidrag 23	
Duct tape vs cryoterapi 12	Halgunset-Office 24	

Nocebo

- Vokter av det frie ord

Redaktør Øyvind Løseth Elvetun
Ass. redaktør Trygve Kjensjord
Økonomisjef Karoline Dragnes
Fotosjef Sveinung Aaker
Annonsesjef Solveig Medalen
Eksternkontakt Kari Mostad
Internkontakt Ingrid Anna Teigen
Michel Gulati
Øyvind Wilsgård Simonsen
Lars Magnus Aker
Lasse-Marius Honningsvåg

Petter Moe Omland
Marianne Arstad Elden
Eivind Grong
Andreas Mellbye
Espen Lund Johannessen
Vilde Lehne Borch Michalsen
Tommy Henriksen
Marie Viel Møllersen
Johanne Marie Iversen
Nora Haaland

Nocebo 20©10 medisinstudentene ved DMF, NTNU. Hvis du kopierer fra innholdet uten å legge spenn på bordet, kommer vi og årelater deg. Så holder vi hodet ditt under vann til du ikke kan puste mer. Husk, vi er i besittelse av skolemedisin med fullt i.

“Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og forøvrig kan man gjøre som man vil.”

Leder

Da er Nocebos høstutgave endelig her. Redaksjonen har slitt og stått på (vel, slitt og slitt - det koster ikke så mye energi å feste bort SRS-pengene vi får), for å gi dere en ny, aldeles middelmådig utgave av denne blekka vi liker å kalle en avis.

I dette nummeret kan dere lese om vår tur hjem til Vibeke Videm, og hva vi fant ut om hennes kost- og treningsvaner. Dere får se bilder fra fadderukene 2011, ledsaget av en nynorsk tekst skrevet av Nora. Vi presenterer dermed en ypperlig mulighet til å friske opp i gamle nynorsk-kunnskaper. Eller eventuelt en mulighet til å gråtkvalt slite seg

gjennom nok en uforståelig tekst skrevet på dette merkelige vestlandsspråket.

For å lage en reportasje fra UKAs speed date, sendte vi Nocebo-reporter Eivind, Ole Kristian Thu og store mengder alkohol ut på eventyr. Det endte på ingen måte som vi hadde forventet.

Dere kan videre lese om hvordan det gikk da Lasse besøkte alternativmessen, og hvor mye karakterstyrke en dansk aureser mente penisen hans har.

Vi var også med på MSO-hyttetur og MTG-tur til Trollheimen, og har de saftigste

bildene fra årets låvefest.

Med det trekker jeg meg tilbake og lar dere kose dere med denne rykende ferske utgaven av høstens første Nocebo. Den kunne ikke blitt til uten våre nye skribenter, som vi presenterer lenger bak i bladet.

Til slutt ønsker jeg å oppfordre mine medstudenter til å posere for Nocebos fotografer på årets juleblot, og til å skape mye heftig sladder til vår neste utgave!

Ha en ellers flott høst,

Red.

Placebosjefens hjørne

av Marie Viel Møllersen

Her om dagen gikk jeg på en lyktestolpe. Ikke det at jeg har dårlig syn, eller at jeg var under påvirkning av noen øl for mye i Dødens Dal, men fordi jeg generelt er veldig klønete. Da jeg noen minutter senere satt på legevaktkontoret og forklarte legen hva som hadde ført til "ulykken", og samtidig fikk en rask undersøkelse av mine hodefunksjoner av en nokså oppgitt, men lattermild, lege – skjedde det utenkelige: Legen sa til meg: "Si meg frøken, er ikke De litt for gammel til å drive med slikt?"

Alder ja, et tema som alltid er aktuelt. Vi medisinstudenter tenker i hvert fall på det – spesielt dette med å "bli voksen". Vi er jo livredde for at vi sakte men sikkert skal nærme oss det stadiet der andres liv ligger i våre hender (DA er man voksen da). Se bare på sjetteklassingene – kullet som nærmest fulltallig deltar på hvert eneste placeboarrangement, selv om alle førstissene ser rart på dem, fordi de er i den tro at disse sjetteklassingen egentlig er en del av fakultetet (det kan se sånn ut). Og for ikke å snakke om tredjeklassingene, som ikke lenger er faddere og dermed får panikk fordi de skjønner at de aldri mer skal være involvert i en slik "felles studenttid" igjen, og som derfor lett kan prioritere Okto-

berfest foran uketjeneste på kirurgen.

Nytt og bedre nerdeliv

Jeg husker hvordan jeg i vår tenkte: "Neste år – ja DA skal jeg bli mye flinkere til å lese jevnt og trutt..." – en målsetting så ønsket og så troverdig der man sitter og svetter for livet på lesesalen i mai. Men så, når august måned kommer, eksamen er bestått og "Timepl@n DMF" er blitt fast fane på firefox igjen, så vil denne ideen om et nytt og bedre nerdeliv likevel forsvinne – nettopp på grunn av denne frykten for å gå glipp av noe. Men det er kanskje ikke så rart at slik redsel oppstår når en får nyheter som at "Westlife er oppløst – etter hele 14 år sammen", samtidig

som det renner inn bryllups- og dåpsinvitasjoner fra barndomsvenner. Slikt får en jo til å tenke: "Skitt, er jeg blitt så gammel allerede?" (nå sitter det vel noen eldre der ute og ler av dette lille barnet av en placeboleder som klager over at hun begynner å bli eldre i en alder av 21... Men jeg er faktisk 21 og tre fjerdedeler, tenk.

Midtskill og hestehale

Uansett, jeg tror det er disse små "tiden går"-påminnelsene i hverdagen som får noen av oss (det finnes jo unntak) til – år etter år – å legge fra oss planer om å lese enda mer jevnt og trutt på høstsemesteret – man må jo ut og leve livet mens man ennå er ung. Men når er man egentlig blitt "for gammel"? Aldri, ville min

mamma sagt: "Man er da så gammel som man gjør seg til! Alder er bare et tall!" Så derfor synes jeg at vi bør høre litt på mamma. Ja, det er lov å felle en tåre eller to av Westlife-nyheten – fordi ja, det begynner å bli en stund siden boyband var "in" og du hadde midtskill og hestehale og alt det der. ? Men vil du egentlig tilbake til å være 16 år? Tilbake til den tiden der gutter freaker ut av å høre "mensen" og der jenter baksnakker rundt hvert hjørne?

Lev i nuet

Nei du, nyt at du blir eldre. Nyt at livet går videre, både på og utenfor lesesalen (evt. på histologirommet etter hva jeg har hørt). Det er viktig å lese, men også viktig å leve i nuet. Grip dagen! Man er aldri for gammel – ikke en gang til å rave hjemover med en Rema 1000 p-ose på hodet mens man (eller jeg) synger "Indestructible" for fullt, før en lyktestolpe slår deg (...meg) i bakken. Nei, alderen har ikke en dritt å si, synes nå jeg – med mindre du er en kartong med melk da.

På besøk hos

Med et varmt smil ønsker Vibeke Videm Nocebos reportere velkommen inn i sitt hjem.

Bussen er ikke så veldig full – ett par pensjonister på nest bakerste rad, men ellers skrapa for folk. Kanskje ikke så rart, tenker vi. Vi skal jo ut til Buenget. Vi ser på hverandre, begge er vi litt spente. Det er ikke hver dag en skal på besøk til en foreleser spesialisert innenfor alt fra T-cellemodning og transfett-omsetning til type-1-feil og transplantasjonshistorikk. Det er ikke hver dag man besøker Vibeke Videm.

Men hvordan kommer dette til å bli? Hvordan er egentlig Videm på hjemmebane? Blir dette en prat om “Livet, Grey’s og det å vinne i lotto”, eller blir det et foredrag om “Veien til god og riktig ernæring”?

av Marie Viel Møllersen og Marianne Arstad Elden

To mager rumler synkront og bryter med ett stillheten. Ja, vi er sultne. Vi er som regel alltid sultne. Vel vitende om at servering er blitt en tradisjon på våre “hjemme hos”-reportasjer, er vi derimot ikke bekymret. Eller vent... Er ikke Vibeke vegetarianer? Eller er det veganer-Vibeke hun blir kalt? Fremtiden (de neste to minuttene i alle fall), er uvisst. Blir det en neve valnøtter på oss? Eller snakker vi tofugourmet? En ting er sikkert, vi husker begge tilbake til ernæringsforelesningen i IIB og budskapet om at

“en trenger da ikke kjøtt” og “belgfrukter kan brukes til så mangt”.

Bollebakst

– Velkommen, velkommen. Ei blid, lita dame møter oss i døra og tar oss med inn i en varm og opplyst stueoppgang. Hun viser oss bort til sofakroken. – Jeg håper dere er sultne – jeg har nemlig bakt boller. Boller? Har Vibeke Videm lagd boller? Til oss? Vi blir overrasket, men svært fornøyd, og kaster lett fra oss tanken om en fire-etasjes-rucolafromage

• Videm forteller om kjærlighet, bananer og livet som veggis

med nøttestrøssel. En mage rumler igjen.

– Bare å forsyne seg.

– Takk, smiler vi

Vi forventer plaine boller, lagd av det reneste mel og av de mest proteinrike ingredienser, og selvsagt uten gjær (det er jo en levende organisme må vi huske). Kanskje finner vi en rosin eller to, men bare kanskje.

– Jeg håper dere ikke har noe imot sjokoladefyll?

Vibeke overrasker igjen. Den så vi ikke komme.

Trening og undervisning

– Dere studenter hjelper oss liksom til ikke å storkne, begynner Videm, og forteller hvordan studentene på medisins gir henne lyst til å undervise. Hun vil at undervisningen skal være morsom og

interessant, og hun - i motsetning til mange andre – faktisk gleder seg til undervisningsoppgaver, som å være PBL-veileder.

Trening er en annen årsak til at Videm ikke storkner, tror vi. For denne dama er en sprekking! Hun jogger til jobb 5 dager i uka, og er dermed trolig i bedre form enn de aller fleste studenter.

– På vinteren bruker jeg en sånn kuldeastma-maske. Ja, i tillegg til brodder under skoene, informerer Videm entusiastisk. (Dette skulle vi gjerne hatt et bilde av, red. anm.)

Oppvekst på Sri Lanka

Men hvem er egentlig Vibeke Videm? Hvordan var hun som liten? Hvordan traff hun Ellingsen? Er hun virkelig vegan-

s Vibeke Videm

Kaffen står klar på bordet!

Det er ikke mangel på brettspill hjemme hos Videm.

“ Han var indremedisiner. Jeg var kirurgen. Og hjertet var felles

– Vibeke Videm forteller om møtet med ektemannen

er? Tusenvis av spørsmål skal besvares, heldigvis har Videm et unikt skravletempo, så vi er ikke bekymret.

– Barndommen min ja, nei den var da ikke så annerledes. Eller, jeg vokste nå opp i Sri Lanka da.

Den 54 år gamle pappajenta fra Bærum forteller om den første gangen hun hørte Beatles på radioen gjennom veggen til søsteren, om sin private nanny og at hun begynte på den internasjonale skolen som 4-åring.

– Da jeg kom tilbake til Norge, skjønte jo ingen hva jeg sa. Jeg snakket flytende engelsk med mine norske venner uten å vite det selv, ler Videm.

– Så du skravlet like mye som liten altså?

Latteren sitter løst.

– Ja, jeg gjorde nok det. Jeg

skravlet mye i timene, men ettersom jeg var så pliktoppfyllende, fikk jeg aldri skylden. Jeg var nok en veldig snill og litt prektig skoleflink pike den gang ja – men jeg hadde masse energi da.

– *Mye energi sier du?* (vi prøver oss på en Holen, og sannelig...)

– Jeg hadde nok litt i overkant mye energi ja, men jeg løp ikke akkurat rundt på en fotballbane. Jeg har aldri vært noe glad i baller. Jeg spilte blokkfløyte og slagverk i korps (this one time at band camp, red.anm.), noe som var veldig moro.

Mest glad i lærebøkene

Videm forteller hun om tiden som elev på Eikeli gymnas, og at de i en klasse på 30 elever, bare var seks jenter.

– Det var noen hyggelige år, ja,

he, he. Videm ser drømmende ut i luften.

– *Så du var glad i gutter?*

– Ja, men jeg må nok innrømme at jeg var mest glad i lærebøkene.

Som elev var Videm flittig og kanskje også et lite skolelys. Men første ide til studieretning var egentlig ikke medisin.

– Jeg ville jo egentlig gå teknisk fysikk på NTH, jeg, smiler Videm.

– *Fortell...* (vi tar Holen en gang til).

– Ja, men så fant jeg ut at jeg hadde lyst til å gå et studium med mer sosial omgang. Valget falt naturlig nok derfor på medisin.

– *Var immunologi yndlingsfaget da, eller?*

– Nei, det var faktisk kirurgi. Jeg likte håndarbeid best, så da virket skalpell og suturtråd som det riktige valget for meg.

Videm forteller oss om første gang hun var med på en åpen hjerteoperasjon. Det syntes hun var skikkelig kult.

– Det var ikke mange kvinnelige thoraxkirurger på den tiden, så jeg fikk mye oppmerksomhet. Men gamlegutta tok godt vare på meg, smiler hun lurt.

– *Var det her Øyvind kom inn i bildet?* (Øyvind er Vibekes store kjærlighet, red.anm.) Videm rister på hodet.

– Nei, vi traff hverandre på en fest i studietiden. Riktignok en medisinfest, smiler Vibeke.

Da det viste seg at de begge hadde hatt sommerjobb på samme sykehus den sommeren – han som legevikar, hun som pleiemedhjelper – fant de raskt tonen.

– *Var det kjærlighet ved første blick?*

Vibeke tenker seg om litt.

– Jeg vil heller kalle det fascinas ved første blick.

Kalde føtter

4 år senere giftet de seg. Vibeke var bare ungjenta – 23 år – og fikk (klassisk nok) kalde føtter dagen før bryllupet. Vibeke smiler når hun tenker tilbake

på det, og husker veldig godt hvordan den følelsen var:

– Hva er det jeg gjør, tenkte jeg. Jaja, jeg får bare la det stå til.

Vibeke ler hjertelig, men forsikrer oss om at hun er svært fornøyd med han hun landet med. Og selv om en god del av bryllupsreisen ble brukt til å lese til en anatomieksamen, har de nå vært i gift i 30 år, og har 2 barn sammen. Det har rett og slett klaffet veldig bra, mener Vibeke, og blir med ett litt poetisk:

– Han var indremedisiner. Jeg var kirurgen. Og hjertet var felles.

– Ja, hva skjedde med kirurgikarrieren?

– Svaret er enkelt, kirurgiutdannelse og barn ble vanskelig å kombinere, forteller Videm. Hun begynte derfor å forske på komplikasjoner etter hjertekirurgi, og vips, så ble Videm immunolog.

Vegetarianer

– Hva med ernæringsfaget? Hvordan kom det til?

– Jeg er jo opptatt av mat da, sier Videm, og så er jeg jo vegetarianer, (rettere sagt, laktovegetarianer, dvs. at hun tillater kumprodukter, red.anm.).

– Men hvordan ble du egentlig vegetarianer?

– Jeg ble introdusert for vegetarianerlivsstilen etter gymnasen da jeg tok et år på folkehøgskole.

Ikke bare ble det veggstider, det ble jammen meg en meditasjonsåpenbaring også. Det var nemlig fra sine folkehøgskolevenner at hun lærte å meditere.

– Men er Øyvind også veggi... vegetarianer da?

Vi er spente på å høre hvordan hverdagen løses med tanke på måltider.

– Jada, det er han.

– Så du fikk overtalt han til slutt?

– Nei, nei. Han var vegetarianer før vi møttes. Det var bl.a. vegetarianerkosten som

var samtaletemaet som førte oss sammen på medisinfesten, hehe.

Veien til en manns hjerte, går jo gjennom magen, tenker vi, og spør Vibeke hennes favorittrett

– Jeg er veldig glad i bananer, kommer det raskt, før hun fortsetter.

– Det er alltid en trist dag om det ikke er flere bananer igjen.

Sladder?

Noceboreporterne prøver å være empatiske, men klarer ikke helt å engasjere seg i banandebatten. Vi er i midlertid gir på å få frem om Vibeke har noe sladder om sine kollegaer.

– Jeg er den siste i verden som får vite sladder. Både når det gjelder filmstjerner og om venner. Jeg er virkelig helt ubrukkelig.

Vi er selvfølgelig skuffet over ikke-eksisterende sladder, men fortsetter å prøve å fiske frem noe på kollegaene.

– Omgås du noen av de kjente foreleserne på fritiden da? Tilbringer du for eksempel søndager på swingkurs med Trond Sand?

– Ha, ha, nei swingkurs er jeg nok ikke på – selv om jeg har hatt lyst til å ta med meg Øyvind da. Men vi pleier å spise middag med Are (Holen) og hans kone.

Hun forteller om gode måltider og koselige samtaler rundt stuebordet, men vi ser mer for oss meditasjonsorgie, ettersom både hun, Ellingsen og Are Holen mediterer fast.

Okei, bollefatet er tomt, alle spørsmål besvart, vi har gjort jobben vår! Synd vi ikke fikk avslørt noe skjulte swingtalenter blant St. Olavs ansatte, men vi fikk da alltid et mentalt bilde av ei Videm løpende med maske foran munn og med svære hjemmelaga brodder under føttene.

Videm viser frem sin livrett.

Vi spør Videm: Enten eller!

B-celle eller T-celle?

– B-celle, T-celler er så innmari kompliserte

Bønner eller kikerter?

– Kikerter, de smaker veldig godt

Grey's anatomy eller House?

– Uff, House – men jeg synes han er skrekkelig

Gjennomsnitt eller median?

– Median, den gir rom for det litt mer eksentriske

Sensitivitet eller spesifisitet?

– Spesifisitet kanskje.

Protein eller vitamin?

– Protein

Paraply eller allværsjakke?

– Allværsjakke, paraplyen vrenger seg.

A-eller B-menneske?

– A-menneske

Plasma eller serum?

– Plasma. I plasma kan man måle alt, mens i serum er det mye man mister av ting å måle.

Bakterie eller virus?

– Bakterier. De er mer håndfaste

Type 1 eller type 2 feil?

– Type-2 feil, det er von i hangende snøre. Da er det jo at du ikke oppdager noe som egentlig er der. Type 1 feil er bare dumme.

Fadderukene 2011

Nesten 120 ferske medisinstudentar. Menneske som kjem rett frå vidaregåande, menneske som har reist land og strand, dykka djupt, hoppa høgt, eller jobba med og studert dei mest finurlege tinga. Og så har ein dei som allereie har fullført ei anna utdanning, og dei som har teke opp fag for å kome inn. Nordlendingar og sørlendingar, austlendingar og vestlendingar. Og kanskje ein svenske her og der? Kva har så alle desse menneska til felles? Jo, me var alle samla utanfor det raude, runde huset i pøssregnet på immatrikuleringsdagen.

av Nora Haaland

foto: Kari Mostad & Maartje Iris Romijn

Me gjekk alle som viljelause sauer etter dei raude t-skjortene, og fekk etter kvart våre eigne blå. Alt var mykje tryggar då forsamlinga ikkje lengre var ein haug med individ, men ei lettare blanda gruppe av blå og raude t-skjorter. Då såg me alle like ut, og ein kjende seg kanskje litt mindre malplassert. Immatrikuleringsdagen vart avslutta med god stil på eit klamt rom i kjellaren på samfundet, fylt av small-talk og klein dansing.

Nedbryting av intimgrenser

Allereie har me traska lenge nok rundt på øya til å flire litt sjølvgodt av tanken på bekymringa for rebusløp-dagen, og det store spørsmålet: "kvar er

dette MTSF me skal møte med?" Fyrste kveld på den etter kvart så kjære frakken var ein stor suksess. Rommet var litt mindre klamt, samtalen fløyt litt betre, og dansinga litt mindre klein – det er visst berre slik ein danser på medisin.

Dag tre var det duka for konkurranse og nedbryting av intimgrenser, då me vart kasta ut i medisinske fadderleiker. Der skulle me snurre rundt, hoppe ein heil frisbee-kamp, kravle over graset, ligge oppå kvarandre, og avsløre gutar med overraskande gode evner til å ete ein banan på grådigast vis. Idrettsdagen var ein dag for å framvise kreativitet og sportslege ferdigheitar Resultatet vart fine lagbilete, fotballkampar med svært varierende

ferdigheitsnivå og rare blikk frå utarforståande som gjekk forbi gutar i blomstertights.

Badstunach

Fyrste helga gjekk for seg på like suksessfullt vis, der ryktet om badstunach strakk seg langt inn i veke nummer to. Den andre veka førte mellom anna med seg pub-til-pub-runde. Bornesongar vart sungne for å dekkje over pinlege situasjonar, og diverse vanlege kafékundar kasta lange blikk etter desse, etter kvart stadig lystigare, gruppen på 4-5 personar som alle pressa seg inn på eitt og same firekvadratmeters toalett. Mandagsfylla vart følgt opp av pirbadet, propagandamidag med dnb nor, og deretter onsdagsfylla. På E-festen (eller kanskje det egentleg var englefest?) fekk nemelg alle ein moglegheit til å vise sin del av sjølvironi og fantasi. Bland eit par englar, ein enhjørning, ei erotisk novelle og ei eventyrprinsesse, og du har ei ekte suksessoppskrift.

Blodig fiskebryting

Dåpen er eit kapittel for seg sjølv i fadderveken. Fadrane la mykje arbeid ned i å bygge opp stemninga før dagen, og frykten, nervøsiteten, og alle stormande kjensler førstisane gjekk gjennom i møte med dette litt småadistiske ritualet. Død fisk verka å vere hovudverkemiddelet, sjølvsgatt i god blanding med regn (ingen sjokkbombe), hundemat, nakne førstisar, sprittusj i andletet, blodig fiskebryting, og ein dåpssjef med pisk. Dåpen var i like stor grad minneverdig som verdt å gløyme. Dåpsfesten var prega av slitne og letta førstisar, slitne fadrar og klam luft på bodegaen. Sjølv om dei fleste var glade for at dåpen var over, starta snakket om kva kull 12 skal gå gjennom tidleg. Hevnen blir søt, som dei seier.

Godt miljø

Den psykologiske effekten ligg så opp i dagen at det nesten

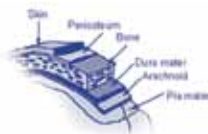
er litt synd, men å tilbringe to veker på å løyse oppgåver saman, drive med lagspel, alle slags kleine bli-kjent-leikar, morosame episodar, drikkeleikar, dansing, kostymefestar, badstunach og gå gjennom fysiske og psykiske prøvingar, er verkeleg svært effektivt for å skape eit groande godt miljø.

Etter berre to veker var me ikkje lengre ein gjeng svært ulike menneske som tilfeldigvis var på same studium, men ei stor gruppe menneske som hadde oppdaga felles interesser og eigenskapar, og fått felles minner å sjå attende på. Takka vere våre kjære fadrar, og sjølvsgatt vår eminente faddersjef Magnus, som ga av seg sjølv og arrangerte heidundranes fadderveker for oss, fekk kull 11 ein fantastisk start på ei studietid som lover mykje moro for kvar og ein av oss.

Tusen takk!

Hvorfor ble bedriftsdemokratiet borte i universitetssystemet?

Foto: NTNU

NTNU har vært det universitet i Norge som har vært ivrigst i å avskaffe det interne demokratiet, skriver professor Helge Waldum.

I den korporative styringsmodell utpeker en leder sine nærmeste underordnende som så i sin tur utpeker sine underordnende, osv. Dermed får en et pyramidalt system med lojalitet oppover og liten interesse nedover.

av Helge L. Waldum - Professor, dr.med

En slik styringsform var en del av det fascistiske statssystem og ble bibeholdt lengst i Spania. Motpolen til dette er at lederne blir valgt av medlemmene fra de forskjellige gruppene, en demokratisk styreform. Med Francos død på syttitallet falt det korporative systemet også i Spania, og demokratiet bredte seg over hele Vest-Europa.

Legitimitet

I de skandinaviske land ble demokrati også innført i bedriftslivet, og da spesielt i offentlige institusjoner. Ved universitetene fikk demokratiet fotfeste på syttitallet, og på begynnelsen av nittitallet fantes det velfungerende demokrati både på selve universitetene,

i fakultetene og på instituttene. Dette apparatet kunne kanskje til tider være noe tungrodd. Til gjengjelde var legitimiteten på beslutninger og vedtak sikret. Alle tildelinger (drift, stillinger) var oppe i ett eller flere demokratisk valgte organ, og det forelå alltid skriftlige innstillinger og vurderinger. Dette ga transparens og beskyttet mot kameraderi.

Privat bedriftsmodell

På midten av nittitallet ble det av en eller annen grunn bestemt at universitetene skulle styres etter en privat bedriftsmodell. Demokratiet ble gradvis avskaffet og er nå i praksis opphørt eller er irrelevant. Strategier staket ut av ledere,

som ikke trenger å være blant institusjonenes mest kompetente, brukes som begrunnelse for tildeling og/eller avslag. Jeg tror jeg har dekning for at disse strategier ikke nødvendigvis har legitimitet blant fagfolkene.

Lett bytte

Styrene ved enhetene kommer i dag gjerne utenfra, såkalt eksterne styremedlemmer. Disse har ikke forutsetning for, eller mulighet, til å vurdere tildelinger, og blir dermed et lett bytte for lederne. I private bedrifter som skal skape penger er det langt lettere å vurdere om en enhet fungerer tilfredsstillende sammenlignet med en universitetsenhet.

Frihet og kontroll

Det er derfor med forbauselse en ser hvor dårlig kontrollen med forskningsenhetenes pengebruk er i dag. Heller ikke synes det å være forstått at

kreativt arbeid som forskning bør være, krever at en har frihet og kontroll i sin egen virksomhet.

Demokrati

Jeg har arbeidet ved Det medisinske fakultet (DMF), NTNU siden 1981 og har lagt merke til at NTNU har vært det universitet i Norge som har vært ivrigst i å avskaffe det interne demokratiet. Muligens skyldes dette at det gamle NTH (nå en del av NTNU) var svært bedriftsorientert. Dessverre har også DMF vært svært ivrig i å oppfylle kravene fra NTNU i så tilfelle.

Mitt spørsmål er: Hvorfor skal vi forsøke å pådytte andre land et demokratisk system når vi har så liten tro på det selv?

Eller er demokrati bra på et nivå, men dårlig på øvrige?

Espen kommenterer: Kull 11

Det sies at alle gode ting er elleve. Nei, det gjør det vel egentlig ikke, men for DMF kan det virke sånn. I 2011 skjøt de nemlig ikke bare én, men 120 gullfugler. For da tjenesten som tilfeldig velger ut passelig skoleflinke jenter og gutter fra det øvre sosiale sjiktet hadde funnet fram til hvem som skulle få lov til å begynne på medisinstudiet i Trondheim dette året, sto man igjen med en gjeng som virker bestemt på å sette sitt preg på fakultetet.

De fleste kull ser på fadderukene som det aller morsomste som skjer i løpet av første semester ved det medisinske fakultetet. For kull 11, derimot, var det først da kebabfettet var vasket ut av håret, at moroa virkelig begynte. Nå var det nemlig tid for gjenvalg på verv hos mange av studentorganisasjonene, og ferskingene stilte seg først i det som viste seg å bli en uvanlig lang kø. Både den nye FTR2 og lederen av NMF representerer kull 11, men det toppet seg først da 33 jenter møtte på Bilyd-audition.

Dessverre er det begrenset hvor mange som slipper til i organisasjonene, noe enkelte rett og slett ikke kunne leve med. Det gikk derfor ikke lang tid før det dukket opp nye grupperinger med førsteklasinger som initiativtakere. Ambisiøse er de også. Nå vil de at alle og enhver skal bli med ut og jogge, og jentene skal spille fotball. Siste påfunn er en såkalt «insj-gruppe» (til eldre kull: «insj» er en ungdommelig forkortelse for «initiativ») som skal stå for sosiale arrangementet innad i kullet. Om noen i det hele tatt har tid til å delta på slikt vites ikke.

Til tross for en lovende start på karrierene som medisinstudenter, tillater Nocebo seg å stille spørsmål ved smårollingenenes prioriteringer. Da avisen søkte forsterkninger, var det nemlig bare én av de ivrige nykommerne som meldte seg. I redaksjonen diskuteres det hvorvidt kull 11 heller er i ferd med å etablere en konkurrent etter å ha innsett at en gjeng med så mange jern i ilden, og tilsvarende antall baller i luften, trenger en egen kullavis.

Da vi hadde fullført høstens opptak i Nocebo var vi meget fornøyde med å ha fått med på laget en kompetent skribent som har synspunkter på ting. Dermed trekker vi oss tilbake og gir ordet til Espen. (Red.)

“ Det toppet seg først da 33 jenter møtte på Bilyd-audition.

Samtidig er det mange andre prosjekter som heller bør prioriteres. Etter 37 år med medisinstudenter i byen er det for eksempel ennå ingen som har dannet en gruppe for de som kan vifte med ørene, eller de som ikke liker spagetti.

Espen.

Nocebo sponses av SiT Tapir. Derfor digger vi SiT Tapir, og derfor bore dere digge dem.

Ikke akkurat Moder Teresa

Går du rundt og tror leger generelt er empatiske, lovlydige og vennlige mennesker?

Nocebo tar vårt ansvar som den fjerde statsmakt på ramme alvor og ønsker gjennom denne reportasjeserien å åpne dine blåøyde øyne for noen av de mindre heldige eksempler av legegjærninger i historien.

av Andreas Mellbye

Radovan ble født 19.juni 1945 i Petnjica nær Šavnik i Montenegro, Jugoslavia. Foruten sin politiske karriere som bla. grunnlegger av det serbiske demokratiske partiet i Bosnia Hercegovina og som den første president i Bosnia Hercegovina, er Radovan først og fremst kjent for å ha stått bak krigsforbrytelser mot bosniske muslimer og kroater under beleiringen av Sarajevo i perioden mellom 1992 til 1996, og for å ha beordret gjennomføringen av Srebrenica-massakren juli, 1995. Her ble mer enn 8000 bosniske muslimer, hovedsakelig unge menn og gutter, henrettet i det

som siden er blitt kalt den verste forbrytelse mot menneskeheten på europeisk jord siden 2.verdenskrig.

Psykiater

Radovans - medisinske karriere startet i 1960. Han studerte medisin ved Sarajevo University School of Medicine for så å spesialisere seg innen psykiatri. Han hadde bla. ett gjesteopphold ved Næstved sykehus i Danmark i 1970, hvor han studerte nevrotiske lidelser og depresjon. I løpet av 1974 og 1975 fullførte han også et år med medisinsk opplæring ved det anerkjente Columbia University i New York. Etter å ha vendt tilbake

til Jugoslavia i 1976, jobbet han ved Koševo hospital, en avd. ved sentralsykehuset i Sarajevo. Her skal han i følge vitneutsagn ofte ha spedd på lønna ved å skrive falske medisinske og psykologiske evalueringer til personer med ønske om førtidspensjonering eller til kriminelle som ønsket å unngå straff ved å bli erklært utilregnelige i gjerningsøyeblikket.

Dr. Dragan

I perioden 1996 til juli 2008 var Radovan rømling etter å ha vært tiltalt for krigsforbrytelser av Denz internasjonale straffedomstolen for det

tidligere Jugoslavia. I denne perioden er det blitt kjent at han jobbet på privatklinikken «The Human Quantum Energy» i Beograd hvor han spesialiserte seg på alternativ medisin og psykologi under aliaset Dr. Dragan David Dabić.

Radovans karriere som kvakksalver endte da han ble arrestert i Beograd 21.juli 2008. Han ble utlevert til Nederland samme år, og sitter fortsatt i varetekt av den internasjonale straffedomstolen i Haag.

vs.

Nocebo-redaksjonen er ikke uttalt glad i å lese PubMed (eller å lese noe som helst. Vi leser ikke Nocebo engang.) Men en sjelden gang er det noen forskere som kjemper seg gjennom et meget trangt nåløye, og får spalteplass i avisa vår.

Vi presenterer dermed studien “The efficacy of duct tape vs cryotherapy in the treatment of verruca vulgaris”, fra <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12361440>

Med andre ord sammenlignet en gjeng forskere behandling av vorter med henholdsvis fryseterapi og duct tape.

Konklusjonen ble at “Duct tape occlusion therapy was significantly more effective than cryotherapy for treatment of the common wart”.

MacGyver kunne med andre ord gjort stor karriere som hudlege.

Topp tur til Trollheimen

Foto: Lars Magnus Aker

I år gikk MTGs høsttur til vakre Todalen i Trollheimen. En stor delegasjon forflyttet seg med buss og bil fra Trondheim ettermiddagen fredag 16. september. Blant dem var, ikke uventet, en stor delegasjon av ferske MTG-ere fra kull 11, samt enkelte mer erfarne medlemmer og også noen hardbarka veteraner som har vært med helt siden turgruppas spedde barndom.

av Espen Lund Johannessen

Etter å ha fått opp teltet allerede på tredje forsøk ble det samling rundt leirens to bålplasser for kveldsmat og planlegging av morgendagens utflukter. Deltakerne ble presentert for to alternativer: En lang tur med avmarsj 07.00 SHARP, og et kortere alternativ med sikte på å lunte avgårde 9-ish.

Kalde netter

Forholdene lå uansett til rette for en strålende tur, med stupbratte fjell på de fleste kanter og ikke en sky på himmelen. Med klart vær følger selvfølgelig kalde netter, noe mange fikk merke på kroppen. Da hjalp det heller ikke at Stords storkjeftede datter i kull 11 hadde bestemt seg for å stå opp tidlig og delta på den lange turen. Innestemme er som kjent et ukjent fenomen i enkelte vestlandskommuner,

men til hennes forsvar var vi strengt tatt utendørs.

Spreke seksåringer

Den korte turen, som viste seg å være ganske lang, tok deltakerne til Bjøråskaret, med utsikt over Innerdalen og det karakteristiske Innerdalstårnet. På vei ned igjen ble vi møtt av en shortsledd seksåring i fint driv, omtrent der Nocebos representant hadde begynt å spørre turfølget om hvor langt det var til skaret, og hvor mye sjokolade de hadde i sekken.

Helt sykt. Liksom

I mellomtiden hadde den andre gruppa lagt i vei mot Neådalssnota. På veien dit måtte de forsere Skjerdingsfjellets fryktete egg, en bedrift som senere har blitt beskrevet med fraser som «det verste jeg har vært med på» og «helt sykt,

likksom». Kun de aller dristigste valgte å fortsette forbi eggen, og ryktene skal ha det til at det kun var fem turgåere som nådde toppen. Samtlige av disse kom seg også helskinnet ned igjen.

Isbad?

Etter å ha returnert til leiren var det tid for middag og bålkos. Noen av de eldre gutta, som ennå ikke følte at de hadde imponert kull 11-jentene i stor nok grad, kunngjorde at de ville ta seg et bad i den iskalde elven (det kan selvsagt diskuteres hvorvidt det å ta et iskaldt bad er taktisk i forhold til å imponere jenter, red.anm.) Ti minutter senere

kom de tilbake til de til bål-plassen med vått hår. Hva som egentlig skjedde er det, den dag i dag, ingen andre som vet sikkert.

Hjem igjen

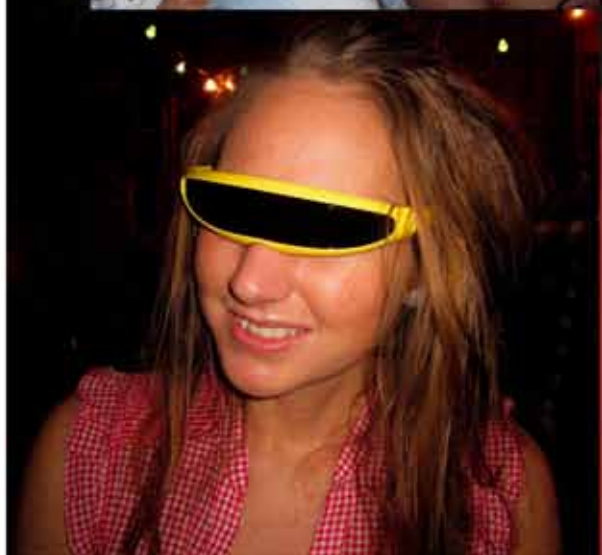
Søndagen handlet mest om febrilske forsøk på å pakke sekken på en slik måte at man fikk med seg alt man hadde pakket på fredag. Bussen førte oss tilbake til svart asfalt og tjukke madrasser. Enkelte begynte umiddelbart å lengte tilbake til allsang rundt bålet og harepestinfisert drikkevann, mens andre kysset fjernkontrollen og forbannet seg over ideen om å legge grupperommene på nevro til tredje etasje.

Foto: Lars Magnus Aker

LAWKEAST

redigert av Sveinung Aaker

Nocebo lager speed date

Man kan til tider la bilder snakke for seg selv. Dette er i aller høyeste grad en av de gangene.

UKA – en seanse annet hvert år av svært høykulturell art hvor nye mennesker møtes, bånd knyttes og lykkelige minner innprer; evt. man går på brakfylla i to måneder og må gjøre bot og bedring når våren melder sin anmarsj.

av Eivind Grong

speed date-ansvarlig: Ole Kristian Thu

foto, tidtaker og generell kjekkas: Hallvard Aglen Fredriksen

Dette trønderske tivoli er på ingen måte fremmed for romantikk, og UKAs speeddating er en populær geskjeft som rekrutterer mang en ungdom til venerisk poliklinikk oppunder jul. Lett nervøs og ikke helt komfortabel, fant vi ut det var lurt å drikke shitloads før vi gikk bort på Samfundet, men UKAs speeddate skulle ikke Nocebo gå glipp av.

Nocebo gikk glipp av UKAs speeddate. Dette skyldes dels at vi satt og drakk og spilte vriatteren på alle andre steder enn Studsalen og dermed kom for sent til både 18.30 og 21.00-runden, dels at ansvarshavende for billettinnkjøp dreit seg ut og bare kjøpte inn-

gang på Samfundet (det ville vært ukollegialt å skrive at det var økonominovise Karoline).

Thu speed date

Til alt hell hadde vi med en mann av format, en hyrde hvis personlighet til stadighet vekker furor og forbauselse: Ole Kristian Thu. Lett brisen og en tanke forbannet over at vi ble kastet ut for andre gang på to timer, tok han med seg de 30 andre som heller ikke fikk plass i herberget. Vilt fremmede mennesker ble plassert etter kjønn – rødmende kvinner hit – barske gutter dit – en drita Eivind lengst mot hjørnet; Hallvard styrte tida – og den store befaler løp i mellom og ropte ”då begynne me – alle

ska’ få!”

Parademarsj

Tida varierte fra ett – til ti minutter per stevnemøte, avhengig hvor kleint det ble for tidtaker Hallvard. Det som egentlig skulle bli være en konkurranse om å få flest nummer (tlf da lizzom) ble en parademarsj av Sandnes’ høstyre hingst. Hallvard meldte seg fort av og syntes det var gøyere å drikke, Eivind var allerede full kl. 17.45 og strevet med å late som om han fulgte med i samtalen, mens Ole Kristian lo, passierte, delte ut og tok i mot numre.

Alle som ville få

Og da kvelden mer eller mindre ble rundet av rundt midnatt, gikk svært fornøyde gutter og jenter hver til sitt, eller hjem til hverandre; hva vet vel vi? (evt. who gives a fuck?). Men da klokken var slagen satt sjefen selv med kvinner ved sin side; navn i sin almanakk; klar for å gi til alle som ville få.

Ladies...

Nocebo tester alt

Lite som minner om eksamen i Trondheim Spektrum.

Lørdags formiddag, Trondheim Spektrum: Lokalene forbindes vanligvis med maktsyke pensjonister og bunnløs angst, men i dag er alt ganske forandret. Pultene som pleier å stå sirlig på rad og rekke er byttet ut med ymse boder som tilbyr alt fra alvesang til krystallterapi, pensjonistene er byttet ut med, ja, andre pensjonister. Mye ser altså annerledes ut i Trondheim Spektrum, men vi noterer oss at prevalensen av joggebukser har holdt seg stabil.

av Lasse-Marius Honningsvåg
foto, og spirituell reisekompanjong: Marianne Elden

Vi spaserer langs bodene og lar oss imponere av utsagnene som skriker mot oss i oppfinnsomme fonter:

Bindevevsmassasje

– Jøss.

Kvantemedisin

– Fascinerende.

Superkritisk Co2 ekstraksjon

– Du verden!

Vannsang og øregang

– Jeg lurte på hva dette kan være godt for?

Vi stopper på en stand som ser lovende ut. Flaske på flaske med blå væske står linet opp, på etikettene står det ord som

i seg selv er nok til å indusere spontan indre ro: *Fjellbris, Harmoni, Sommerhimmel...*

Vi kaster et blikk på mannen bak standen. Måten han tripper på forteller oss at vi snart skal bli grundig innført i akkurat hva det blå fluidumet kan gjøre for oss.

– Ser det spennende ut?

– Tja, det slo...

– Det du studerer akkurat nå er essenser fra planter og universet som er hentet inn og som kan hjelpe deg med ulike ting slik som for eksempel å komme tilbake i likevekt, for det er du sikkert ikke, så det kan vi altså hjelpe deg med! For

bare 200 kroner kan jeg gjøre en rask og smertefri scanning der vi...

Vi aner uråd, og slenger raskt ut en kommentar for å avspore den engasjerte mannen:

– *Er nesten som urtemedisin dette da?*

– Haha! Vi driver ikke på det fysiske planet! Dette er medisin som fungerer på det spirituelle planet, vannet synger ulike frekvenser.

Denne oppklarende kommentaren ble fulgt av en ivrig demonstrasjon av at den nye sprayflasken kan sprayes rundt hodet slik at auraen din absorberer stoffet, i stedet for å sprute det inn øregangen slik man måtte med de tidligere modellene. Fiffig!

Skjeløydhets patofysiologi

De mange spennende duftene og fargene som er å finne på alternativmessen lokker oss videre inn gjennom gym-salen. Vi går forbi en mengde medium som medierer, spåmenn som spår og kirurgiske

healere som gjør noe som best kan forklares som tafsing. Vi stopper ved en poster som proklamerer at vi har kommet til klinikken for helhetsterapi. Her er det samlet en rekke interessante tilbud. En dame forteller oss at 94 % av befolkningen sliter med ulike benlengde, en tilstand som raskt kan korrigeres med Lock-Foot-behandling. Dette er jo veldig gunstig siden typiske symptomer for Lock-Foot vistsnok er ganske alvorlige: Hodepine, fordøyelsesproblemer grunnet ringmuskel i tarm og dysleksi. Vi får utdelt en historie om en pasient som har gjennomgått slik behandling:

«Jeg forsøkte LockFoot-behandling etter årevis med mislykket kiropraktorbehandling for ryggplager. Under Lock-Foot-undersøkelsen viste det seg at jeg hadde 27 mm benlengdeforskjell. Dette ble raskt korrigert og ryggplagene mine ble borte. Tilfeldigvis hadde jeg i forkant av LockFoot konsultasjonen fått målt den indre

alternativ medisin

På en stand fikk vi utdelt slankepiller. Innholdet er forenelig med sagmugg.

Vi ler og koser oss over at jeg kommer til å ha ryggsmarter når jeg blir eldre.

Haha! Vi driver ikke på det fysiske planet! Dette er medisin som fungerer på det spirituelle planet

– Nocebos utsendte imponerer ikke tilfeldig mann på alternativmessen

skjeløydheten hos optiker da jeg skulle ha nye briller. Denne ble også borte!»

Grunnen til at man er skjeløyd er altså at den ene benet er lengre enn det andre! Vi føler dette burde vært bedre opplyst i vårt eget studium, her må nok professor i øyesykdommer, Anna Midelfart, gå i seg selv.

Godkjent i Korea!

I den allsidige klinikken finner vi og en stand som tilbyr EIS (Electro Interstitial Scan). Vi blir fortalt at denne behandlingen er helt uten bivirkninger og godkjent i Israel, Korea og Kina! Dette er angivelig en gren innen alternativmedisin som er i ferd med å blåse skolemedisinen ut av vannet. Vi føl-

ger spent med på innføringen: «Når man bruker EIS plasseres armflater og ben på strømledende plater. Strøm sendes gjennom kroppen og vanninnholdet i blant annet urinsystemet, nervesystemet og mage-tarmsystemet registreres. Man får da en beskjed på status i de forskjellige organene, for i bunn og grunn er vi bare vann og aminosyrer. Man kan deretter sende inn strøm og korrigere balansen for å kurere det aller meste.»

Vi venter litt med å varsle et medisinsk paradigmeskift.

Nerdekontakt av tredje grad

Vi spaserer videre og sirkler oss fort inn på en gruppe mennesker som ser ut til å være gode i World of Warcraft. Det

viser seg at de tilhører Norsk kornsirkelgruppe. Denne gjengen skal ha æren for at ingen bøyde korn har gått upåaktet hen siden 1990. I fjor dokumenterte de 4 kornsirkler i Norge, hvorav en var på et jorde på Bjørum i Namsos. Det blir oss fortalt at kornsirklene fortsatt er ganske små og enkle i Norge, men slik var de også i begynnelsen i England.

–Er det lurt å dokumentere disse?

– Det vet man aldri, sier en av de og blunker lurt.

Det blas frem noen bilder av kornsirkler fra andre deler av verden.

– Det er umulig for mennesker å skape sånt.

Vi må si oss enige i at det var flotte kornsirkler, men vi er

ikke helt overbevist.

– Hva er det som kan skape disse, om ikke mennesker?

– DET er det mang en teori om! Mange sier det er utenomjordiske vesener, andre sier det er militæret eller plasmavirvler, mens noen mener det er jordens egen akupunktur.

Det danske orakel

Vi bestemmer oss for å føle alternativ medisin på kroppen, og gjør det ethvert spirituelt opplyst individ ville gjort: Vi betaler en lubben danske med hyppig refluks tre hundre kroner for å lese auraen vår. Vi møter dansken i et tilbaketrasket hjørne i gymsalen rett ved siden av en kirurgisk healer. Vår åndelige veileder sitter bak et bord dekket av

Dette trenger du for å lese av auraen din.

Sannhetens time er kommet.

“ Noen mener det er jordens egen akupunktur

– Nocebo blir presentert for en av de mer sære teoriene om hvordan kornsirkler oppstår

auraavlesingsverktøy: En mac, en printer og en svart metallboks som har mange små halvkuler av metall stikkende ut av seg. Boksen er koblet til danskens Mac gjennom USB. Jeg setter meg i stolen og kjenner en kraftig eim av tobakk velte over meg, han ser meg dypt inn i øynene og sier noe mistenkelig likt ”Kamelåså”.

Bluescreen

Jeg nikker ivrig og legger hånden min på auraleseren. En rekke aurbilder flimrer forbi på skjermen.

– Jeg så at du og din pige var... Dette er alt dansken rekker å si før et kraftig og langvarig oppstøt setter han ut av spill. Jeg benytter pausen til å se litt på tafsingen som foregår i naboboden.

–Fanden!

Danskens utbrudd røsker blik-

ket mitt tilbake på skjermen: Bluescreen.

Han gjør et par raske håndgrep og slideshowet gjenopptas. Jeg forsøker å spøke om at det kanskje er litt vanskelig å finne driver til en auraavleser. Spøken mottas ikke med trampeklapp.

Pc-en stopper på et bilde som umiddelbart blir printet ut.

– Skal vi se hvad vi har fået.

Jeg lener meg nærmere den sterke tobakksodøren med håp om å tolke noe av den dyrekjøpte visdommen som velter ut av sannhetens fyrste. Mellom mye vanskelig dansk og sjenerende refluks kommer det frem at Nocebos utsendte traff hverandre allerede under andre verdenskrig, den gangen var undertegnede pilot. Han fortsetter å forklare at jeg har dårlige knær og dårlig rygg, noe som kommer til å slå inn

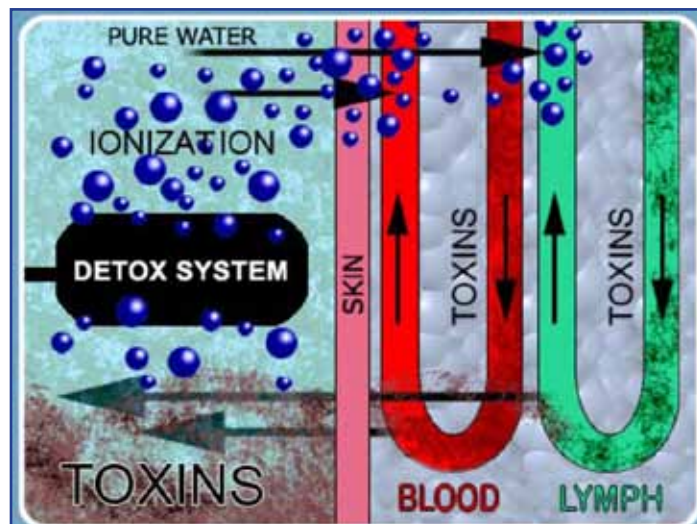
Slik ser Nocebos utsendte ut i auraform.

for fullt når jeg er 40+. Videre opplyser han meg om at de ulike fargene på aurabildet symboliserer ulike evner jeg innehar. Jeg legger merke til at fingrene mine er pålitelige og at navlen min er analytisk, ting som kan komme godt med i et fremtidig legeyrke med andre ord. Jeg legger også merke til at penis min er overveldende og har karakterstyrke, noe jeg har mye større vansker med å overføre til en profesjonell sammenheng. Vi takker for oss og betaler dansen 300 kroner, han vinker oss ordløst videre da han kjemper med

et surt oppstøt som ville fått den modigste til å gråte. Vi er forsynte for denne gang, og bestemmer oss for å vende nesen hjemover. På veien ut kommer vi på at redaktøren snart har bursdag. Vi leter frem det flotteste (røsker med det billigste, red.anm.) alternativmessen har å by på, nemlig et snedig sett med søkepinner godkjent av selveste Uri Geller!

Vi tusler fornøyd hjem etter en spirituelt opplysende formiddag på alternativmessen.

Standen «Klinikken for helhetsterapi» viste oss en figur som forklarer detox-prinsippet innen helhetsterapi.

Nocebo på oktoberfest

Nocebo ser på det som sin forbannede plikt å delta på Trondheims kulturbegivenheter, for å kunne opplyse medisinerstudenter om hva denne byen har å by på.

Dermed: mine notater fra Oktoberfest 2011.

av Øyvind Løseth Elvetun

Mandag kl. 10:00: Har ikke lyst til å drikke alkohol. Drar på meg en lederhosen. Får lyst til å drikke alkohol.

10.30: Ankommer vors. Blir ønsket velkommen av en godt beruset, halvkoordinert gjeng. Åpner første øl.

10.35: Åpner andre øl.

13.00-ish: Ankommer Dødens Dal. Omtrent tre sekunder senere har jeg mistet samtlige i mitt følge av syne. Umulig å se forskjell på folk, da alle går i lederhosen. Vurderer dette som en invitasjon til å gå og kjøpe meg en øl.

Mellom 13.00 og 17.00: Finner kjentfolk på et bord inne i teltet. Setter meg ned her. Har dype samtaler med totalt fremmede.

Mellom 13.00 og 17.00: Blir

sulten og kjøper meg en pølse. Kjøpet går etter forholdene knirkefritt. Søler dog sennep på en type ved siden av meg. Han er ikke glad.

Mellom 13.00 og 17.00: Møter min medredaktør. Han tviler på min evne å få noe fornuftig ut av denne reportasjen.

Omtrent 17.25: Møter Hallvard Fredriksen. Han setter min promille i perspektiv.

17.28 (basert på tiden dette bildet er tatt): Hallvard hopper opp i en dunk med restavfall.

17.30: Hallvard kastes ut fra Oktoberfest.

Omtrent en halvtime senere: Møter kjentfolk, drar på Samfundet for å få stempel. Kommer ikke inn på Samfundet for å få stempel. Møter flere kjentfolk, drar tilbake til vors. Fordi vi har da ikke drukket nok, har vi vel.

Omtrent fem minutter senere: Møter Hallvard igjen. Han løper mot oss og er veldig glad. Hva han har gjort på etter at han ble kastet ut vet ingen.

De neste tre timene: Mye allsang, mye alkohol. En tequila-flaske kommer frem.

Flere kommer på vorset. De er relativt fulle. Hallvard finner dermed likesinnede. De har det gøy.

Uvisst tidspunkt: Drar på Samfundet. Kjøper litt mer drikke. Finner ut at man kan bruke Cashless. Det føles ikke som ekte penger. Kjøper enda mer drikke.

Rundt klokka 22: Observerer ukritisk roting, samt flere handbak-konkurranser. Litt

amper stemning. Det drikkes mer. Stemninga kommer seg.

Rundt 22.40: Drar på nachspiel. Kjøper mat på Coop Prix. Noterer at det ikke er ofte man kan gjøre det på vei til nach.

Konkluderer med at jeg liker Oktoberfest.

MSO invaderer Døvehytta

Nei, kjære lesere, vi skjønner heller ikke hva de driver på med. I alle fall ikke mens de har klærne på.

Den siste helga i august gikk årets mest tvilso... eh, trivelige hyttetur av stabelen. Tredve usikre, uerfarne og spente førstisser, samt et par andreklassinger av samme sort, satte seg en grå fredag på trikken på vei ut i det ukjente. Hva ville skje? Hvilke intimgrenser ville bli utvisket? Hva er sex? Spørsmålene som virret rundt i de unge hodene var mange.

av Kari Mostad

Hytteturen ble avholdt på Døvehytta, ei stor og koselig hytte eid av Trondheim Døves Idrettslag. Naboene fikk nok sjokk av all støyen – høylytte diskusjoner, sang, jubel og andre hørbare aktiviteter – som ljomte over hele Bymarka.

Varierende seksuelt innhold

For de aspirerende MSO-erne ble dagene fylt med undervisning, kveldene med fest, konkurranse og moro. Rebusløpet på fredag var kanskje noe av det morsomste, i alle fall for oss tilskuere. Her ble elevene delt inn i grupper, og gjennomførte et rebusløp med poster av varierende seksuelt innhold. Det ble sang, tegning og miming, til stor fornøyelse for dommerne.

Allsang

Turens høydepunkt var nok den staselige middagen lørdag kveld. Her ble det servert førsteklases hjemmelaget lasagne, det ble taler, drikke og allsang i godt lag. Det hele ble krydret av lapper med ulike oppgaver som lå under hver tallerken, av typen: "skryt uhemmet av karakterene dine fra videregående". Dette resulterte i mang en morsom konversasjon rundt bordene.

Sex&sånt

De aller saftigste detaljene fra turen kan naturligvis ikke deles her, men både hytteturkomiteen, MSO-styret og barna hadde en gøy helg som resulterte i 30 ferske MSO-ere, klare for å undervise 10. klassinger om sex&sånt. Lykke til!

Her er i det minste klærne av, men likevel er det relativt vanskelig å få noe fornuftig ut av dette bildet.

Eit nynorsk eventyr på Labsenteret

Det har etterhvert blitt en tradisjon at Nocebo-redaksjonen får tilsendt anonyme noveller som er litt på (over) kanten. Men vi ser intet annet alternativ enn å trykke disse i sin helhet, da det innebærer at vi slipper å fylle alle disse sidene selv, og heller kan bruke vår dyrebare tid på å drikke bort SRS-pengene vi får (dette var selvsagt en spøk, Marius Tuft). Vi presenterer dermed dette eventyret fra labsenteret, med forbehold om pinlig stemning på diverse pause-rom rundt omkring på sykehuset.

Hei Nocebo! Eg såg at dykk i sist utgåve etterlyste fleire erotiske historier frå røynda, så eg tenkte eg skulle dele noko som skjedde med meg ein kveld i oktober.

Det var allereie mørkt då eg gjekk frå veketenesta på gastro. Eg sette kursen rett mot garderoben på Laboratoriesenteret, klar for å komme meg ut av den klamme frakken og ta meg ein varm dusj.

Inne i garderoben var det ingen. Eg kledde av meg alle kleda, og stod der naken då det røska i dørhandtaket. Sekundet etter stod ho der, jenta frå PBL-gruppa som eg har vore avstandskjær i sidan faddervekene for mange herrens år sidan. I det ho fekk auge på meg, skvatt ho til. "Hei", sa eg, "eg trudde ikkje det kom til å vere nokon andre her så seint". Ho smilte lurt og sa: "det gjer ikkje noko, eg tenkte nett det same sjølv".

Ho stod der framfor meg med sine lange lokkar og store auge. Leppene hennar var raude og fyldige. Sjølv under den store legefrakken, kunne eg skimte konturen av dei lekke formane hennar. "Du kan godt dusje først," sa ho. Eg gjekk inn i dusjen og skrudde på krana. Det varme vatnet sildra nedover den heiltente kroppen min. Med ett hørte eg nokre lette skritt bak meg – ei ny kran vart skrudd på. "Eg blei så lei av å vente, kan du såpe meg inn på ryggen?"

Parasympatisk stimuli ga samstundes vasokonstriksjon og dilatasjon i afferente og efferente ende av corpora cavernosa penii.

Eg såpa ho grundig inn, som ved ein kirurgisk handvask. Handa mi glei nedover brysta hennar. Eg kyssa ho nedover halsen før eg snudde ho rundt. Leppene våre møttest som to magnetar med ulik polarisering. Ho let hendene sine skli nedover ryggen min. Fingrane hennar var slanke og huda glatt som silke. Ho haldt fram med reisa si vidare framover, mot vegvisaren – den skulle gje ho svar. Eg tryckte ho inn mot veggen, kompassnåla mi peika strakt oppover.

Eg kunne merke at ho vart meir og meir klar. Min soldat voks som ein brøddeig under heving – og sklei til slutt inn i hennar varme omn. Ho var våt. Vi passa saman som hand i hanske. Dusjen var blitt til ei badstue, dampen stod tett omkring oss. Eg kunne så vidt skimte nytinga i andletet hennar gjennom skyer av bitte, bitte små vatndropar. Det måtte være over hundre grader her inne. Ho klemte seg inntil meg og kviskra unevnelege glosar inn i øyre mitt. Eg auka farta og ho stønna av all si røyst. Eg måtte ha ho. Ho måtte ha meg. Pusten vår blei djupare og djupare. Målet var nært – og det for oss begge. Ho var der. Kvar muskel i kroppen min stramma seg.

Sympatikusaktivering.

Helsing gutt, kull 08. Med forbehold om ukorrekt latin.

Har DU en erotisk novelle fra virkeligheten? Send den inn og få den på trykk anonymt. Bill.mrk. "Nocebo-erotika".

Nyhet for medisinerstudenter!

Sliter du med medisinsk terminologi?

Synes du latin er for vanskelig?

Microsoft Office "Halgunset Edition" er et program for deg som trenger litt ekstra hjelp i studiehverdagen.

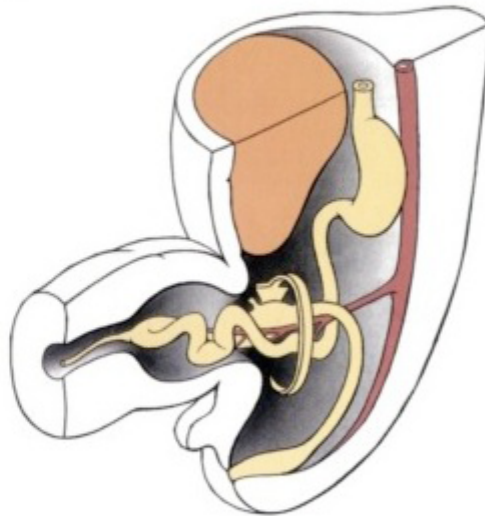
Med en egen Halgunset-helper funksjon vil ikke du lenger måtte bla opp i Norsk Medisinsk Ordbok hvert femte sekund.

Halgunset hjelper deg fort og enkelt, og kommer med gode løsninger på vanskelige problemstillinger.

Microsoft Office Halgunset Edition kommer i salg 23 november. Veil. pris NOK 899 (eks. moms)

Lengdevekst og rotasjon

- Mellomtarm og baktarm vokser svært i lengden
- Mellomtarm og baktarm roterer 270° om sagittalaksen

• Dette e' jo klart ei grov forenkling. Egentlig roteres heile systeme' to ganger 180 grader, før peritoneum tres over som en vott. ✓ Æ vil ha meir peritoneum-trivia

Hørt (og ledd av) i forelesning

Nocebo liker på generelt grunnlag ikke å være til stede i forelesninger, og hvis unntak skulle finne sted er vi stort sett ikke våkne. Men vi får da med oss noe likevel, som for eksempel:

“ Costa hva det costa vil, vi tar en costa til
Tore Amundsen om Lobektomi.

“ Det er viktig å ha en passende læringskurve, som ikke er for bratt, men veldig lang. Slik at man ikke går lei og kjøper seg seilbåt
Hørt på oppsummeringsforelesning i revmatologi.

“ Dette er så sjeldent at jeg ikke husker forkortelsen
Hudlege Ole Martin Rørdam om SSLR.

“ Husk å spørre om pasienten har vært i utlandet... eller om hun har vært sammen med noen som burde vært i utlandet. Nei, vent, det ble feil
Det stokker seg for Brita Pukstad.

“ Synsfeltet nedover begrenses av nesen, som vi ikke kan se gjennom. Er det noen som vet om en god plastisk kirurg, forresten?
Trond Sand i synsfysiologforelesning.

“ I believe in ACE-inhibitors
Nefrolog Stein Hallan legger ut om sine overbevisninger.

“ Blodet, som stort sett kommer fra hjertet
Hørt på ortopedforelesning

“ Skriver du ut dette kommer jeg og tar deg
Lars Slørdal om Karisoprodol (Somadril).

“ Ville ikke gitt det til bikkja mi en gang
Lars Slørdal slår igjen fast hva han synes om Somdaril.

“ Vel, noen sier jo at nordmenn er født med minus 0,5 i promille
Geir Bråthen svarer på spørsmål om alkohol har noen positive effekter.

“ Vestlendingene er mistroiske, engstelige og slaver av folkeskikken. De er trege, mangler humor, har vikende blick og er religiøse
Skrevet i boken Norsk Folkepsykologi fra 1899.

Skilt ved fødselen (hvis man legger godvilja til)

Robert Downey Jr.

Ivar Skjåk Nordrum

Nye i Nocebo

Sveinung Aaker

Noe motvillig ble Sveinung rekruttert inn i nocebomaskineriet på grunn av sin enestående evne til å se skjønnhet der andre kun ser grus - rollen var selvsagt: fotosjef. Bilder sier som kjent mer enn tusen ord.

Ingrid Anna Teigen

Etter lang fartstid som kulturjournalist i Under Dusken har Ingrid valgt å ta steget opp til den øverste divisjon tidninger - Nocebo. Med "Vær varsom"-plakaten inne utenat fører hun med seg ny kunnskap inn i redaksjonen. La oss håpe hun redder oss fra PfuUs klør.

Nora Haaland

N for Nora, N for Nynorsk. Spynorsk sa du? Nånei, Nora har tidligere vært leder i Norsk Målungdom - med en slik CV glir man uproblematisk inn i den ellers underutdannede redaksjonen vår. No vert det andre bollar [boller].

Solveig Medalen

Vårt nye ansikt utad heter Solveig og er en vaskeekte trønder. På grunn av sitt vinnende vesen har hun fått den viktige oppgave å samle sammen annonsemidler for redaksjonen, noe som gjør henne til en joker i Nocebo-kabalen. Når hun ikke er ute med tiggerbøssa gjør hun som trøndere flest: drikker karsk.

Karoline Amalie Berli Dragnes

Onkel Skrue, Rikerud, Guldbrand Gråstein, Økonomisjef, Karoline Amalie - kjært barn har mange navn! Med stålkontroll på finansene har hun nøkkelen til vårt velfylte pengeskap i sin varetekt. Sist sett leende på vei til Gran Canaria.

Johanne Marie Iversen

Etter at Johanne gikk av som FTR1 har det oppstått enkelte hull på hennes ellers trange timeplan. Disse skal selvsagt tettes og således har hun blitt en del av Nocebo-desken. Med inngående kunnskap om fakultetets indre hierarki og byråkratiske funksjoner er hun en essensiell del av Nocebo-systemet.

Espen Lund Johannesen

Med sin sylskarpe penn og uendelige integritet er Espen Nocebos kommentator for de mer delikate problemstillinger. Ingenting unngår denne gravejournalistens granskende blikk. Iallemfall ikke i dette nummeret.

Nocebo forteller deg hva som er trendy:

Inn

Nocebo
Waldum
Ole Thu
Identitet
Juleferie
Syden i kursuka
Battlefield 3
Skolemedisin
Medisin på det fysiske planet
Edru på formiddagen
NOK
Søvn
Mørketid
Sladder
Kakao og sofakos
PubMed
Redaksjonsfest
Ivar Skjåk Nordrum
Juleblot
Fri siste uka
Å bli med i Nocebo
Å ta livet med ro

Ut

Æsculap
NTNU
UKAs speed date
Tyveri
Forskerlinjeeksamen
Operasjon
Medisin
Komplementær alternativmedisin
Medisin på det spirituelle planet
UKA 2011
€
Morgenuketjeneste
Godt humør
Sladd
Tur til Trollheimen
Helsenytt i Dagbladet
Deadline
Robert Downey Jr.
Låvefest
PBL
Å bli med i Bilyd
Joggegruppe

Legesprittposten registrerer...

...at Tobias' **kontaktannonse** i sommerutgaven av Nocebo har fungert ypperlig
...at Nocebo ikke nøler med å **ta æren** for dette
...at det heller ikke i år gikk an å **melde seg på kursuka**...
...men at dette gikk Nocebo **hus forbi**...
...siden vi allerede hadde tatt **høstferie**
...at ingen melder seg på kursene de egentlig **vil delta** på...
...og derfor **ønsker å bytte**...
...og gir beskjed om dette på **fellesmail**
...at kull 11 er gode **badekar-sabotører**
...at **kaffe** ikke er inkludert i middagen på Øya lenger
...at dette går **hardt utover** slitne studenter
...at **Ivar Skjåk Nordrum** ikke ligner nevneverdig på Robert Downey jr....
...men at **deadline er deadline**, og alternativene var få
...at Nocebo hadde satt pris på om noen tok på seg oppgaven å **ligne mer** på en kjendis til neste utgave
...at det snart er **juleferie**, og vi gleder oss!
...at før juleferie kommer **juleblot**
...at det etter juleferie er **tid for Åre**
...at det er **mørkt** ute når man går til skolen, og mørkt ute når man går hjem fra skolen
...at **dette kan unngås** ved å sove lenge og gå hjem tidlig
...at bare én fra kull 11 stilte opp på høstens **Nocebo-opptak**
...at vi er veldig glad i henne, men gjerne kunne tenkt oss å få **noen flere** med på laget

Askil gir finger'n:

- Man lar ikke være å lese fag selv om det er UKA, gjør man vel?

Studentenes bilkollektiv

Billig billeie - enkelt og greit!

Trondheims billigste døgnleie!

Organisasjonsarbeid

Flytting

Innkjøp

Turer

**Bilen står sentralt parkert på Finalebanen
ved LAB senteret**

www.studbil.no